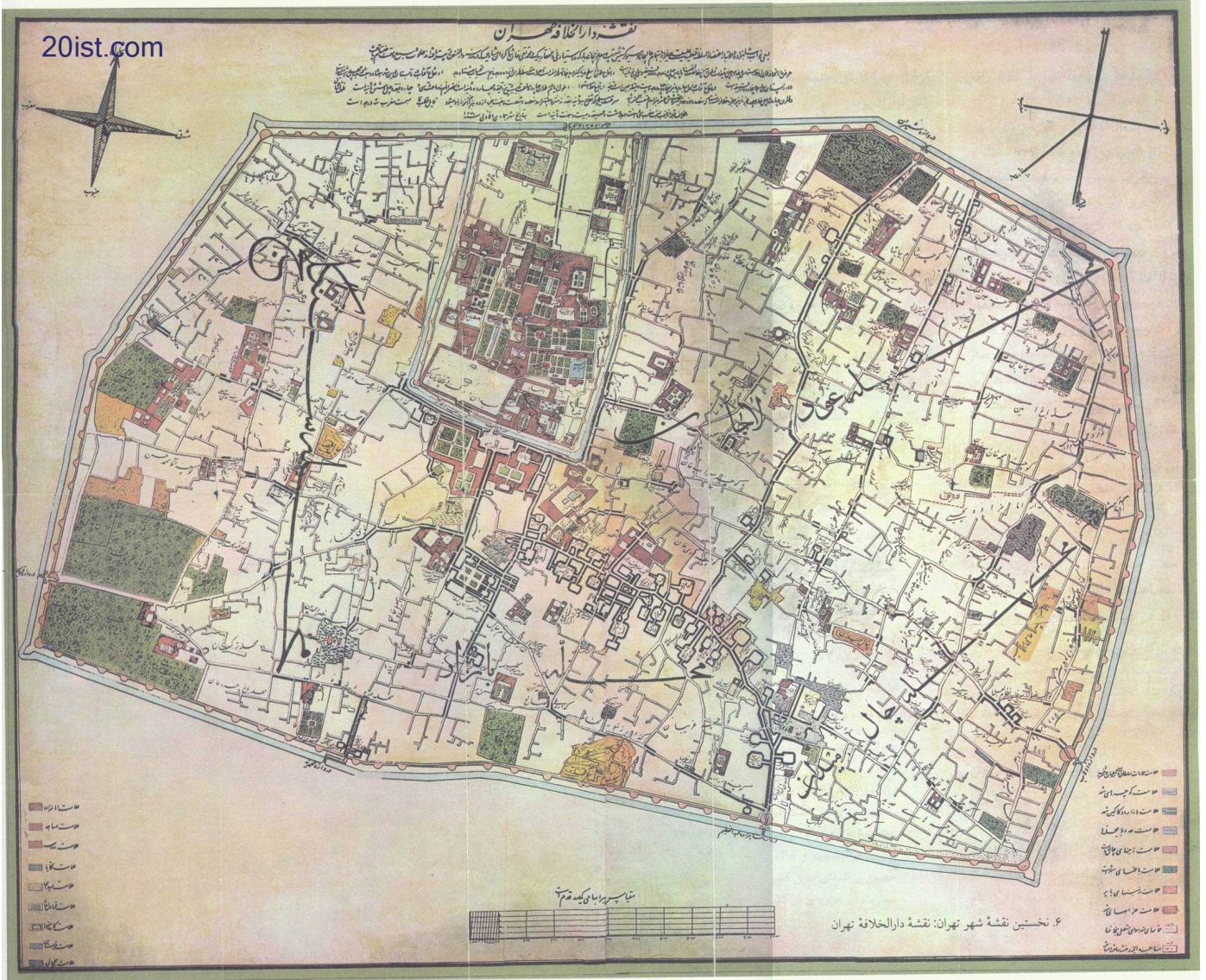

محلّه های تهران و علت نام گذاری آنها

۳۰ فروردین ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۲۱

شاید هر روز نام چند محلّه تهران را بشنویم بی آنکه بدانیم چرا به این نام ها معروف شده اند. در این مقاله اطلاعاتی درباره نام برخی محلّه های تهران گردآوری شده که در ادامه می خوانید.

شاید هر روز نام چند محلّه تهران را بشنویم بی آنکه بدانیم چرا به این نام ها معروف شده اند. در این مقاله اطلاعاتی درباره نام برخی محلّه های تهران گردآوری شده که در ادامه می خوانید.

اولین نقشه شهر تهران

سید خندان

سید خندان نام ایستگاه اتوبوسی در جاده قدیم شمیران بوده است. سیدخندان پیرمردی دانا بوده که پیش گویی های او زبازرد مردم در سی یا چهل سال پیش بوده است. دلیل نامگذاری این منطقه نیز احترام به این پیرمرد بوده است. فرمانیه

در گذشته املاک زمین های این منطقه متعلق به کامران میرزا نایب السلطنه بوده و بعد از مرگ وی به عبدالحسین میرزا فرمانفرما فروخته شده است. فرحزاد

این منطقه به دلیل آب و هوای فرح انگیزش به همین نام معروف شده است.

شهرک غرب

دلیل اینکه این محله به نام شهرک غرب معروف شد ساخت مجتمع های مسکونی این منطقه با طراحی و معماری مهندسان آمریکایی و به مانند مجتمع های مسکونی آمریکایی بوده و در گذشته نیز محل اسکان بسیاری از خارجی ها بوده است. آجودانیه

آجودانیه در شرق نیاوران قرار دارد و تا اقدسیه ادامه پیدا می کند. آجودانیه متعلق به رضاخان اقبال السلطنه وزیر قورخانه ناصرالدین شاه بوده، او ابتدا آجودان مخصوص شاه بوده است. اقدسیه

نام قبلی اقدسیه (تا قبل از ۱۲۹۰ قمری) حصار ملا بوده است. ناصرالدین شاه زمین های آنجا را به باغ تبدیل و برای یکی از همسران خود به نام امینه اقدس (اقدس الدوله) کاخی ساخت و به همین دلیل این منطقه به اقدسیه معروف شد. جماران

زمین های جماران متعلق به سید محمد باقر جمارانی از روحانیان معروف در زمان ناصر الدین شاه بوده است.

برخی از اهالی معتقدند که در کوه های این محله از قدیم مار فراوان بوده و مارگیران برای گرفتن مار به این ده می آمدند و دلیل نامگذاری این منطقه نیز همین بوده است و عده ای هم معتقدند که جمر و کمر به معنی سنگ بزرگ است

و چون از این مکان سنگ های بزرگ به دست می آمده است، آنجا را جمران، یعنی محل به دست آمدن جمر نامیده اند. تهران

پل رومی

پل رومی در واقع پل کوچکی بوده که دو سفارت روسیه و ترکیه را به هم متصل می کرده است. عده ای هم معتقدند که نام پل از مولانا جلال الدین رومی گرفته شده است.

جوادیه (در جنوب تهران)

بسیاری از زمین های جوادیه متعلق به آقای فرد دانش بوده است که اهالی محل به او جواد آقا بزرگ لقب داده بودند.

مسجد جامعی نیز توسط جواد آقا بزرگ در این منطقه بنا نهاده شده است که به نام مسجد فرد دانش هم معروف است.

داودیه (بین میرداماد و ظفر)

میرزا آقاخان نوری صدر اعظم این اراضی را برای پسرش، میرزا داودخان، خرید و آن را توسعه داد. این منطقه در ابتدا ارغوانیه نام داشت و بعدها به دلیل ذکر شده داودیه نام گرفت.

درکه

اگرچه هنوز دلیل اصلی نامگذاری این محل مشخص نیست اما برخی آن را مرتبط به نوعی کفش برای حرکت در برف که در این منطقه استفاده می شده و به زبان اصلی «درگ» نامیده می شده است دانسته اند.

دزاشیب (در نزدیکی تجریش)

روایت شده است که قلعه بزرگی در این منطقه به نام «آشِب» وجود داشته است. در گذشته نیز به این منطقه دزآشوب و دزج سفلی و در لهجه محلی ددرشو می گفتند.

زرگنده

احتمالاً دلیل نامگذاری این محل کشف سکه ها و اشیاء قیمتی در این محل بوده است. در گذشته این منطقه بیلاق کارکنان روسیه بوده است.

قلهک

کلمه قلهک از دو کلمه "قله" و "ک" تشکیل شده است که قله معرب کلمه کله، مخفف کلات به معنای قلعه است.

عقیده اهالی بر این است که به دلیل اهمیت آبادی قلهک که سه راه گذرگاه های لشگرک، ونک و شمیران بوده است،

به آن (قله- هک) گفته شده است.

کامرانیه

زمین های این منطقه ابتدا به میرزا سعیدخان، وزیر امور خارجه تعلق داشت و سپس کامران میرزا پسر بزرگ ناصرالدین شاه، با خرید زمین های حصاربوعلی، جماران و نیاوران، اهالی منطقه را مجبور به ترک زمین ها کرد و سپس آنجا را کامرانیه نامید.

محمودیه (بین پارک وی و تجریش یا ولیعصر تا ولنجک)

در این منطقه باغی بوده است که متعلق به حاج میرزا آقاسی بوده است و چون نام او عباس بوده آن را عباسیه می گفتند. سپس علاءالدوله این باغ بزرگ را از دولت خرید و به نام پسرش، محمودخان احتشام السلطنه، محمودیه نامید.

تهران

نیاوران

نام قدیم این منطقه گردوی بوده است. برخی معتقدند در زمان ناصرالدین شاه نام این ده به نیاوران تغییر کرده است

به این ترتیب که نیاوران مرکب از "نیا" (حد، عظمت و قدرت) "ور" (صاحب) و "ان" علامت نسبت است

و در مجموع یعنی کاخ دارای عظمت.

ونک

نام ونک تشکیل شده است از دو حرف (ون) به نام درخت و حرف (ک) که به صورت صفت ظاهر می شود.

یوسف آباد

منطقه یوسف آباد را میرزا یوسف آشتیانی مستوفی الممالک در شمال غربی دارالخلافه ناصری احداث کرد و به نام خود، یوسف آباد نامید.

پل چوبی

قبل از این که شهر تهران به شکل امروزی خود درآید، دور شهر دروازه هایی بنا شده بود تا دفاع از شهر ممکن باشد.

یکی از این دروازه ها، دروازه شمیران بود با خندق هایی پر از آب در اطرافش که برای عبور از آن، از پلی چوبی استفاده می شد. امروزه از این دروازه و آن خندق پر از آب اثری نیست، اما این محل همچنان به نام پل چوبی معروف است.

شمیران

نظریات مختلفی درباره این نام شمیران وجود دارد. یکی از مطرح ترین دلایل عنوان شده ترکیب دو کلمه سمی یا شمی به معنای سرد و «زان» به معنای جایگاه است. در واقع شمیران به معنای جای سرد است. به همین ترتیب نیز تهران به معنای جای گرم است. همچنین در نظریه دیگری به دلیل وجود قلعه نظامی در این منطقه به آن شمیران می گفتند و همچنین برخی نیز معتقدند که یکی از نه ولایت ری را شمع ایران می گفتند که بعدها به شمیران تبدیل شده است.

گیشا

نام گیشا که در ابتدا کیشا بوده است برگرفته از نام دو بنیانگذار این منطقه (کینژاد و شاپوری) است.

منیریه (در جنوب ولیعصر)

منیریه در زمان قاجار یکی از محله های اعیان نشین تهران بوده و گفته شده نام آن از نام زن کامران میرزا، یکی از صاحب منصبان قاجار، به نام منیر گرفته شده است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۲۷۲/گذاری-نام-حلت-تهران-های-محله>